

(304)

هو الله

ای سعی حضرت مقصود گمان منما که این زندانی یاران ربانیرا فراموش نماید اگر در صدور نامه قصور گردد این از حصول موانع مجبره موفور است و الا عبدالبهاء را آرزو چنان که بیاران هر دم نامه نگارد و بیاد روی و خویشان پردازد اما دل و جان شب و روز با نهایت عجز و نیاز بدرگاه احدیت در مناجات که ای دلبر مهربان عاشقان را پرتو جمال بنما و مشتاقان را بنسیم جان پرور زنده نما تشنگان را ماء معین ده و منجذبان را موهبت مخصوص مبذول دار علی الخصوص آن خاندان که رجال قدمای یاران و نساء سر حلقه اماء رحمن در بدایت اشراق پرتو نیر آفاق گرفتند و بهدایت کبری موفق شدند همواره پر نشئه از جام سرشار بودند و زنده برائحهء طیبه آن زلف مشکبار خدام امین بودند و اماء نور مبین پروردگارا آن دودمان را بنواز و مظاهر موهبت ابدی ساز تا ترا بستایند و محفل محبت الله بیارایند و قوت ید بیضا بنمایند و علیهم و علیهن البهاء الابهی

(ع ع)

۲۴ شعبان ۱۳۳۷